

Editor: Călin Vlasie

Redactare: Cosmin Perța

Corectură: Sorin Vidan

Tehnoredactare: Adriana Vlădescu

Coperta colecției: Ionuț Broșțianu

Prepress: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
NOVAC, ANDREI

Regula timidității / Andrei Novac. - Pitești :

Paralela 45, 2016

ISBN 978-973-47-2413-0

821.135.1-1

*Contravaloarea timbrului literar se depune în contul
Uniunii Scriitorilor din România*

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Pitești, jud. Argeș, cod 110174, str. Frații Golești 130

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444

0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492.

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

sau accesați www.edituraparelela45.ro

Tiparul executat la tipografia *Editurii Paralela 45*

e-mail: silviu@edituraparelela45.ro

Tel.: 0752 754 147

Copyright Editura Paralela 45, 2016, pentru prezenta ediție

andrei novac
regula timidității

Editura Paralela 45

azi, după ce a răsărit soarele,
m-am îmbrăcat în hainele curate,
așezate pe scaunul din fața patului,
am ieșit din casă
sprijinindu-mă de umbre,
prima mea apropiere
de lume
este strâns legată de buzele ei,
din buzunare am început să arunc nisip
ca să nu mă rătăcesc
când o să vreau să mă întorc.

CUPRINS

regula timidității /	5
ca un sfârșit /	6
unde te caut /	7
bucăți egale /	8
nu este o formă de protest /	9
de acum înainte /	10
iarba /	11
frica /	12
ritm /	13
locul meu /	14
sensibilități /	15
prag /	16
b /	17
gata de plecare /	18
moartea, nefiresc de naturală /	19
traietorie /	20
parc /	21
toate au un timp /	22
rană /	23
ești /	24
oricum /	25
nu am fost niciodată /	26
încerci să ghicești lumina /	27
liniile pe care stau /	28
în față /	29
imagine /	30
dimineață /	31
identificare /	32
intersecție /	33
între noi /	34
opțiune /	35
cu ochii deschiși /	36
despre el /	37
timp rupt în bucăți /	39
viața de acum /	40
peste /	41
niciun spațiu înainte de toate șansele /	42

umbre / 43

linie / 44

a / 45

nimic / 46

păsări / 47

despre fluturi cotidieni și așteptare / 48

aceasta este / 49

acest loc / 50

spațiile din care vin / 51

punct fix / 52

ca un fel de lacrimi / 53

toți morții au fost frumoși / 54

aici a fost / 55

rătăcit / 56

tot / 57

fiecare semn / 58

păcatele, toate câte au fost, / 59

lumina / 60

fără mâini și fără așteptări / 61

imposibilitate / 62

ultimele nostalgii / 63

treizeci / 64

timp / 65

târziu / 66

orizont fix / 67

tot eu / 68

aproape nefiresc / 69

noapte/ zi / 70

e liniște / 71

despre mine / 72

întâlnire / 73

singurătatea / 74

ca și cum ar fi ultima dată / 75

puțin mai târziu / 76

de data asta / 77

acasă / 78

regula timidității

când se face lumină, în fiecare dimineață,
te ridici în picioare, faci câțiva pași,
te uiți pe fereastră,
a trecut de mult ziua
în care libertatea era ceva accesibil.

acum, că ai pentru ce să lupți,
ea se ridică din pat,
are pete în culori diferite,
lasă mereu prin spațiul prin care trece
marginile unei lumi paralele.

este din ce în ce mai cald.

de mâine,
o să salvez sunetele, direct pe geam,
ca într-un insectar.

6 | nu te văd,
cu toate acestea, vorbesc cu tine,
pe jos am mers kilometri întregi,
am așezat lumea pe sensul ei firesc,
de câteva ori am văzut
cum din neliniște și din noapte fug toate,
noi am fost, am existat,
am citit pe malul mării,
am adormit împreună sub același cearceaf,
ne-am ascuns în cinematografe,
am plâns unul după altul,
ne-am certat,
am fost prelungiri
ale ochilor, brațelor și tălpilor
care visează întotdeauna
un oraș tăiat de apă
cu bărci care pleacă în zorii zilelor,
nu te văd,
cu toate acestea, vorbesc cu tine,
te caut în mine cu mâna goală,
piele lângă piele, os lângă os
și mână pusă peste frunte pentru rugăciune
ca în iernile
în care mă închinam și dormeam
cu fața la răsărit.

unde te caut

în această viață
lucrurile pot să fie simple,
nu există decât culoarea alb
care sufocă de la geamul la care stau
turlele bisericilor,
există o lipsă de sens a lucrurilor
care mi se întâmplă.

foarte departe, în orașul
în care o să mor
o gară, câteva guri de metrou,
stau drept, fără să simt
inflexiunile copacilor, oamenilor
care trăiesc, respiră
și dorm direct pe pământ.

7 | în orașul în care eu o să mor
sunt, cu siguranță,
o gară, câteva guri de metrou,
toate insuficiente pentru câți oameni
fug grăbiți dimineața către ceva.

și azi, când te caut,
înțeleg că nimic
nu mai poate fi la fel,
o să murim în zile diferite, singuri,
cu ochii sprijinind
umbra unei îmbrățișări.

8 | acesta este un punct,
sfârșitul nostru este rupt în bucăți egale,
am ajuns până aici,
frica apleacă ochii,
îi face să vibreze lacrimi
fac scuturi de gheață între anotimpuri
ciudate și clare,
nu am acea timiditate
care tremură din fiecare încheietură,
liniile de lumină aparțin vieții
care curge fără oprire,
noi am trecut prin multe,
dar acum s-a sfârșit,
sunt și copaci albi ca și zăpada
care nu transformă nimic,
se scurge până foarte departe,
prea departe.

nu este o formă de protest

nu este o formă de protest,
ochii sunt cele mai sincere înfățișări,
așa că rătăcesc din ce în ce mai des prin grădini
în spatele copacilor.

copilăria mea e o uliță plină de zăpadă
pe care săniile lăsau dăre adânci și clare,
dar din ce în ce mai îndepărtate.

liniștea îmi acoperea fiecare răsuflare,
acum să fugim,
în mai multe case,
au murit oameni
unele au rămas pustii
încă miroase a fum, a lemn a cer înverzit.